

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2801/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић, Марине Милановић и Добриле Страјина чланова већа, у парници тужилаца АА, ... „ББ“ ДБ ... и Привредног друштва „ВВ“ д.о.о. ..., правни следбеник СТПР „ВВ1“ ГГ, предузетник ..., ..., чији је пуномоћник Биљана Б. Јовановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства – Основни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж рр 2/21 од 10.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против решења Вишег суда у Ужицу Гж рр 2/21 од 10.02.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења Вишег суда у Ужицу Гж рр 2/21 од 10.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријепољу – Судска јединица Нова Варош Прр 2/20 од 19.10.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиоцима на име новчаног обештења због утврђене повреде права на суђење у разумном року у извршном поступку И 53/17 (ранији број И 394/11) који се води пред Основним судом у Нишу, а која повреда је утврђена решењем Основног суда у Нишу И 158/19 од 05.07.2019. године, исплати износ од по 300 евра, укупно 600 евра са затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8% поена почев од 19.10.2020. године па до коначне исплате у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС, који ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се обавезе тужена да им, поред досуђеног износа из става првог изреке исплати износ од још по 1.200 евра, укупно 2.400 евра са затезном каматом у висини референтне каматне стопе Европске централне банке на главне операције за рефинансирање увећане за 8 % поена почев од дана пресуђења па до коначне исплате у динарској противвредности на дан исплате по средњем курсу НБС, која ће се исплатити из буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад судова. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплате укупан износ од 20.250,00 динара.

Решењем Вишег суда у Ужицу Гж рр 2/21 од 10.02.2021. године, ставом првим изреке, потврђено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке пресуде Основног суда у Пријеполу – Судска јединица Нова Варош Прр 2/20 од 19.10.2020. године, а жалба тужилаца одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова поступка по жалби као неоснован.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од 5 судија.

Побијаним правноснажним решењем потврђена је првостепена одлука о трошковима поступка. О овом праву тужилаца и о висини тражене накнаде, судови су одлучили уз правилну примену материјалног права. У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужилаца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић